

Минулого тижня керівництво і профспілковий комітет локомотивного депо Львів-Захід запросили ветеранів і працівників депо на урочистості з нагоди Дня Конституції України. Зі святом присутніх вітали начальник служби локомотивного господарства Микола Хамевко, керівник депо Тарас Винницький, заступник завідувача відділу соціального захисту, праці та зарплати дорпрофсожу Наталія Вишневська, голова профкому Петро Ручка та голова ветеранської організації депо Володимир Івах.

– Період після прийняття Конституції України, а був це 1996 рік, добре пам'ятаю не лише я, а й усі залізничники, які в той час працювали на магістралі. Було тоді важко – зарплату видавали щербенем та іншими матеріалами, – зауважив Петро Ручка. – Хіба ми думали, що може бути ще важче?! Коли постало питання, чи відзначати День Конституції України цього року, я не мав сумнівів у тому, що це треба зробити. Ми допомагаємо у лікуванні нашим деповчанам, які відстоювали свободу на Майдані в Києві, переказували кошти для потреб оперативного командування військового округу “Північ”, придбали бронжилети для деповчан, яких мобілізували у військо, допомагаємо нашим працівникам у вирішенні інших важливих соціальних питань. Усе це – наш спільний колективний внесок у розвиток, об'єднання і зміцнення країни.

– Незважаючи на всі негаразди, які переживає нині наша держава, треба вірити, що не за горами той час, коли Україна стане процвітаючою державою, і ми, залізничники, особливо молодь, зобов'язані докласти усіх зусиль до цього, – звернулася до присутніх заступник завідувача відділу соціального захисту, праці та зарплати дорпрофсожу Наталія Вишневська.

За сумлінну працю на залізничному транспорті та з нагоди Дня Конституції України начальник служби локомотивного господарства Микола Хамевко та начальник депо Тарас Винницький вручили кращим працівникам депо галузеві відзнаки, почесні грамоти та цінні подарунки. У святковій атмосфері ряд працівників підприємства отримали посвідчення про присвоєння вищих розрядів кваліфікації.

Творчий дарунок із нагоди державного свята присутнім зробили вокально-інструментальний ансамбль “Земляки” пасажирського вагонного депо Львів під керівництвом Романа Остапчука, які присвятили одну зі своїх композицій героям “Небесної сотні”, та 16-річний син працівниці пасажирського вагонного депо Львів Галини Хомин Микола – студент Дрогобицького музичного училища, переможець багатьох пре-

стижних вокальних конкурсів, серед яких огляд-конкурс самодіяльної творчості Укрзалізниці. На завершення голова профкому депо Петро Ручка подякував артистам і висловив сподівання, що наступного року державне свято у добром здоров'ї і з чудовим настроєм відзначатиме вся Україна. – Ми ніколи не падали духом, вміємо працювати, відбудовувати і віримо, що разом радітимемо мирному небу над усією Україною,

– наголосив Петро Ручка. До слова, після урочистостей відбулися звітно-виборні збори ветеранської організації депо, на яких було заслухано звіт голови Володимира Іваха про роботу організації. Делегати зборів одностайним рішенням переобрали Володимира Іваха на посаду голови ветеранської організації підприємства на наступні чотири роки.
Оксана ПОДОЛЬСЬКА
 Фото автора

Нодєєñüëèè âàãî í î ðàì í í òí èé: òóò í àøà äîëü, ³ í ðàöü, ³ ÷ãñòü

Завод запрошує на екскурсію у свій музей

Увересні працівники Стрийського вагоноремонтного заводу готуються зустріти 140-річчя від дня заснування свого підприємства. А до цієї поважної дати вирішили відкрити музей у просторому приміщенні на першому поверсі адміністративного корпусу. Ініціаторами та організаторами відродження музею історії Стрийського вагоноремонтного заводу стали колишній та теперішній голови профкому підприємства Теодор Михайлюк та Петро Мосійчук.

– Колись Стрийський вагоноремонтний завод мав свій музей, але через різні обставини він був занедбаний, – розповідає колишній директор заводу, а нині – голова профкому підприємства Петро Мосійчук.

До речі, саме при ньому були втілені в життя різні проекти, у тому числі й будівництво нового напіввагона, а також успішно освоєно програму переобладнання фітінгових платформ на лісовози, дефіцит яких відчувають залізниці України, тож в експо-

зиції заводу представлений і цей період із біографії підприємства.

Ентузіастам корисної справи, можна сказати, пощастило двічі, бо віднайшлася частина експозиції колишнього музею заводу, а ще на їхнє звернення активно відгукнулися ветерани. Вони приносили старі фотографії, нагороди, ділилися спогадами про різні періоди роботи Стрийського вагоноремонтного заводу. Тож не випадково на відкритті музею ветерани підприємства були почесними гостями. Серед запрошених – колишній директор Зеновій Риштій, заступники директора Павло Рева, Анатолій Луценков, Леонід Литвиненко, Богдан Білінський, начальник виробництва Іван Стулок, начальник колісного цеху Валентин Червощенко, начальник ДСВРЗ Анатолій Алексеєнко, інженер з підготовки кадрів Валентина Левицька, головний бухгалтер Надія Хуторна, голова профкому Теодор Михайлюк, коваль Роман Мазяк та інші.

Відкриваючи музей історії заводу, Петро Мосійчук подякував усім, хто долучився до його створення. Він наголосив також, що ко-

жен із присутніх у різні роки вписав своєю працею вагомі рядки у славу біографію найбільшого у Стрию підприємства, а підтвердженням є зібрані численні експонати – фотографії, відзнаки, моделі рухомого складу тощо. Часи змінюються, але головним для колективу Стрийського ВРЗ була, є і буде творча та наполеглива праця. Тож ветерани у своїх виступах просили теперішнє керівництво зберегти завод, примножити трудові і культурні традиції найбільшого у Стрию підприємства.

Після церемонії освячення музею Петро Васильович провів екскурсію його залами, запросивши присутніх у своєрідну мандрівку історією заводу довжиною майже у 140 літ... Ось на стенді під склом фотографії працівників головних паровозних майстерень, із яких власне бере свій початок Стрийський вагоноремонтний завод. За майже півтора століття ці майстерні трансформувалися в одне з найбільших та найстаріших підприємств регіону.

На нижньому ярусі експозиції представлені макети вагонів та паровозів австрійсь-

кого виробництва. Із їхнього ремонту розпочиналася робота заводу.

Як свідчать історичні факти, підприємство було однаково потрібне усім попереднім владам. Тож навіть після значних руйнувань під час Першої та Другої світових воєн завод швидко відбудовувався.

Із 1959 по 1973 рік на Стрийському ВРЗ спроектовано і впроваджено 24 потоково-конвеєрні лінії. Для подальшого збільшення ремонту вагонів у 1976-1986 роках вони реконструювалися. У радянський період завод був підприємством передового досвіду, переймати який приїжджали не тільки колеги з СРСР, але й з-за кордону. Тож в експозиції музею представлено своєрідний фотолітопис тих часів. Голова профкому Петро Мосійчук додає, що в архіві заводу ще багато різних фотографій – на стендах вміщена лише незначна їхня частина.

Є в експозиції музею розділ про участь заводчан у суспільно-політичному житті країни. У свій час аж три вагоноремонтники були депутатами найвищих рівнів. На першій фотографії – столяр вагонного цеху Іван Дичко, який у 1941 році був обраний депутатом Верховної Ради України. На другій – коваль ковальсько-пресового цеху Ярослав Мельник – депутат Верховної Ради України з 1975 по 1985 роки. На третьому фото – газорізальник цього ж цеху Михайло Гнатович – депутат Верховної Ради СРСР із 1963 по 1975 роки.

Закінчення на 6 стор.